

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 16 grudnia 2010 r. w sprawie T-19/07 Systran i Systran Luxembourg przeciwko Komisji, wniesione w dniu 2 marca 2011 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-103/11 P)

(2011/C 145/18)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. van Rijn, E. Montaguti i J. Samnadda, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów A. Berenbooma i M. Isgoura)

Druga strona postępowania: Systran SA i Systran Luxembourg SA

Żądania wnoszącego odwołanie

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności odwołania,
- uchylenie wyroku z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie T-19/07 Systran i Systran Luxembourg przeciwko Komisji, w którym częściowo uwzględniono skargę odszkodowawczą przeciwko Komisji, a w następstwie uchylenia, wydanie ostatecznego orzeczenia w sprawie odrzucającego skargę jako niedopuszczalną, lub oddalającego skargę jako bezzasadną,
- obciążenie spółek Systran i Systran Luxembourg całością kosztów poniesionych przez nie same i przez Komisję,
- ewentualnie, uchylenie wyroku z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie T-19/07 Systran i Systran Luxembourg przeciwko Komisji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi na poparcie odwołania osiem zarzutów. Twierdzi, że wyrok obarczony jest szeregiem błędów uzasadniających jego uchylenie. Wsuwa zarzuty względem właściwości Sądu do rozpoznania sprawy, przestrzegania przez Sąd zasad postępowania oraz spełnienia trzech przesłanek, których łączne spełnienie jest zgodnie z orzecznictwem niezbędne do powstania odpowiedzialności pozaumownej Wspólnoty: istnienia czynu bezprawnego, szkody i związku przyczynowego między czynem bezprawnym a szkodą.

W pierwszym zarzucie Komisja podnosi, że Sąd naruszył prawo w zakresie zakwalifikowania sporu jako pozaumownego, a w związku z tym stwierdzenia swojej właściwości do rozpoznania tego sporu.

W drugim zarzucie skarżąca podnosi, że Sąd naruszył prawo do obrony Komisji oraz zasady dotyczące rozkładu ciężaru dowodu.

W trzecim zarzucie Komisja podnosi nieprawidłowe stosowanie norm prawa autorskiego w zakresie własności praw autorskich.

W czwartym zarzucie Komisja utrzymuje, że Sąd rażąco naruszył prawo w zakresie oceny istnienia, po pierwsze, naruszenia prawa własności intelektualnej, a po drugie, naruszenia know-how Systran.

Piąty zarzut dotyczy tego, że Sąd popełnił oczywisty błąd w ocenie uznając, iż rzekome bezprawne działanie Komisji stanowi wystarczająco istotne naruszenie, przez co spowodował naruszenie zasad odpowiedzialności pozaumownej Unii Europejskiej.

W szóstym zarzucie skarżąca utrzymuje, po pierwsze, że Sąd naruszył prawo przy interpretacji wyjątku określonego w art. 5 dyrektywy 91/250/EWG, a po drugie, że uchybił obowiązkowi uzasadnienia w zakresie art. 6 wspomnianej dyrektywy.

W siódmym zarzucie Komisja podnosi, że Sąd, po pierwsze, dokonał oczywiście nieprawidłowych ustaleń faktycznych, wypaczył dowody i popełnił oczywiste błędy w ocenie, a po drugie, uchybił obowiązkowi uzasadnienia w zakresie istnienia związku przyczynowego.

Wreszcie, zarzut ósmy dotyczy tego, że przyznając Systran odszkodowanie w kwocie 12 001 000 EUR Sąd, po pierwsze, dokonał oczywiście nieprawidłowych ustaleń faktycznych, wypaczył dowody i popełnił oczywiste błędy w ocenie, a po drugie, uchybił obowiązkowi uzasadnienia w zakresie obliczenia wartości szkody.

Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2011 r. — Komisja przeciwko Irlandii

(Sprawa C-108/11)

(2011/C 145/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i C. Soulay, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia